Lag om ändring i naturvårdslagen (1964:822);

SFS 1997:338

Utkom från trycket den 13 juni 1997

utfärdad den 29 maj 1997.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs i fråga om naturvårdslagen (1964:822)

dels att 12 och 19 c §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 49 §, av följande lydelse.

12 §[2] Länsstyrelsen får i särskilda fall medge undantag från meddelade reservatföreskrifter. Om det finns synnerliga skäl, får den myndighet som meddelade beslut enligt 7-10 §§ helt eller delvis upphäva beslutet. Att därvid regeringens tillåtelse behövs i vissa fall följer av 19 c §.

Meddelas beslut enligt första stycket för att lämna rum för arbetsföretag, får länsstyrelsen föreskriva att företaget skall bekosta en särskild undersökning av naturreservatet eller särskilda åtgärder för att bevara det eller på annat sätt gottgöra intrånget i naturvårdsintresset.

Ett beslut enligt första stycket som avser en skyddad våtmark får meddelas endast om intrånget i naturvårdsintresset i skälig utsträckning gottgörs.

19 c §[3] För ett område som förklarats som särskilt skyddsområde eller som särskilt bevarandeområde enligt 19 b § får beslut enligt 7, 8, 10, 14 b, 19 eller 20 § inte upphävas helt eller delvis utan regeringens tillåtelse. Detsamma gäller i fråga om undantag från nämnda skyddsföreskrifter.

Första stycket gäller inte beslut om undantag, om det är uppenbart att den verksamhet som prövas kommer att orsaka endast obetydlig skada på områdets naturvärden.

[1] Prop. 1996/97:75, bet. 1996/97: JoU15, rskr. 1996/97:239.
[2] Senaste lydelse 1994:1821.
[3] Senaste lydelse 1994:1821.

49 § Förbud eller föreskrifter som har meddelats med stöd av 14 § i dess lydelse före den 1 januari 1995 skall vid tillämpning av 37 och 37 b §§ anses vara meddelade med stöd av 14, 14 a eller 14 b §. Detta gäller dock endast gärning som begåtts efter den 30 juni 1997.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1997.

På regeringens vägnar

ANNA LINDH

Lars Dahllöf
(Miljödepartementet)